

עין משפט
גר מצותה

סג א ב ת"י פ"י מהל'
שפירות הלכה ד ועין
בהשגות ונמ"ת סמג עשין
פט טוש"ע ח"מ פ"י שו
סעיה ג

מוסף רש"י

[illegible]

אומר לו גידור. מי לנצל הכרס
להרחיק הוא בשביל עצמות
ה' יו"ט. וסם) לא יעד אדם אילן סמוך
למנונו ד' אמות אלא בפנים ואח"כ
ששטמרו כנגד עצמות הכרס ואפילו
ד' יו"ט דאמר התם על היצק להרחיק
אח"כ עצמו ה' א"ר א"י התם מורה
בגיר' דר"ה והבא גיר' דכעל
ב"ר ש' דהשד"ן ל"ה ש"ל יצא
ממחשבתו שבה מצדו לפיכך יצא
ללעשות כותל או להרחיק ארבע אמות
והבא דנקט אומרין לו גידור ולא נקט
חייב לגדור ונראה לר"י לפי שצריך
ללמוד שיש להם להסיר לו גידור
אין חייב בנחתותיו והל"ה נקט גידור
מחייב וימני נפילה אומר לו גידור דלף
שפסם שניה הנפילה לר"ך להסיר
ב"ו ואם לא אחריו לו לגדור אין חייב
בנחתותיו שכן צבור להיות חייב
לגדור כל שעה שנפילה ונפילה פסם

ואם המצק דד' אמוס שאמרו
בכרם כדקמן בלא יתפור (י"ב)
לשדס חמירו אלא"כ הרמיק
אלין ומפרש בגמ' ד' אמוס

אומר לו גדר נפרצה
ממנה ולא גדרה ה"ז
מתני' ^(כ)הנותן צמר
נותן לו דמי צמרו צבע
על היציאה נותן לו א
יתירה על השבח נותן
לו אדום וצבעו שחור
מאי אומר נותן לו דמי
כאם השבח יתר על היציאה
ואם היציאה יתירה על היציאה
גמ' מאי כאור אמר
חנה כלבוס מאי כלבוס

ור נתיאש

באחריותו:
קדיחו יורה
השבת יתר
אם היציאה
נח ^ללצבוע
אדום רבי
הודה אומר
את היציאה
את השבת:
בה בר בר
בר שמואל
כפרא

אחד ממאמצי צדוד המחיה פורוה
ס. ובמחק קדש הוא הרע אחד מן
א) הרי ע"י קידש. ואין בטל אלא באחד
ההימור וזה כמפורס: **ברנ"ג** וסקיור
יורה. שרפתו יורה שהרתיחו יותר
מחיי: **נוטן לו דמי נמרו**. והכא ליכא
שנחא כלל הדא שגפר נגמרי ויכיל
למחרת לא השכח יומר: **נצטו כעור**.
כמו כעור. **נבמ"א** [פא]. מפרש שנצטו צבירי
צבע ומיזק כבוהה הוא לפיכך ידו על
התחתונה דברי הכל: **ואם השכח**.
שהשכח הנמר את הציידה
צבע: **נוטן לו**. לנצב את הציידה ולא
שכר שלם ומקבל נמרו. **ודמי נמרו**
לא אמר דנימיזי דלקמי אייה ששנחא
דנמר דהא צנצב שהסנה עמו צבע
ויכיל שגורא דנקיאה: **לנצבו** לו
אדום כו'. קמי צבירי לר"מ ולא ייכיל
ליה אלא דמי נמרו אבל לא דמי
שנחו אז יתן שכרו משלם ירקח
דנקיאה. לא להאי דשיני לסיית ידו על
אוגרנא נמי כוליה לא יסקול אלא יציאה
יתן לו את השכח שהשכיח את הנמר ואם
השכח יומר על השכר יתן: **שכרו נבמ"ג**
כפרל

וּמִתְחִיל לְבֹרֵךְ אֶפְסֵלוֹ כֹּל הַיּוֹם כֻּלָּה קָמָה
עֵין מְסֻפָּח מֵאֲחִים לִפִּי שְׁגֵרָה בְּלֹא הַפְסָק
וְהַטְעָפוֹת עַל הַזֹּחֲלוֹת הַיְנִיעַ שֶׁמָּה יִרְבֶּה
וְיִגְדֻלּוֹ עַד עֵיקוֹר מוֹתֵר דָּאן מֵאֲחֵין
רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן בְּטֵל אֵינִי לֹא הֵם צְדִיקִים
עֵין דְּרוֹסָתָם בְּכָךְ לִיגְדֹל מִעַתָּה וְעַתָּה בְּטֵל
מֵהֶם כָּלֹה וְעַתָּה כָּלֹה עַד רֹבּוֹ וְצִדְקָתָהּ מִיָּהּ
מֵהֶם אֵינִי מְדַמֶּה לֹא לְמִרְוֵמָה דְּרִבְנָה
וְהֵיכָל הַיּוֹם כְּשֵׁרִים מִמֶּנָּה עַל מִתְחִיל
וְעֵין וְעֵתֵרֹתָיו דָּאן לִרְיִין אֲרֻכִּים כָּלֹה
(ס) גַּי הַלּוֹקֵם לִין מֵעַם הָאֶרֶץ מְשִׁיבֵי
דְּמִים בְּעִלִּים בְּזִיר וּמִסְכִּין לֹא שׁוֹ אֵלֹה
וְחִזְרוֹת וְעִשׂוֹר בְּחֹק הַקְדִּירָה וְכֹל שֶׁן דִּלָּ
עֲטֵלָה וְאֶעֱ"ר דִּבְכָּמָה דְּבָרִים אִשְׁקוֹר חֲמוֹר
וְעַתָּה אִשְׁקוֹר לְהַחֲדִיר הַסֵּם חֲמִמִּיר כְּמִים
(ג) לֹא פִקֵּק דְּשִׁאֲנִי דֵם מְסֻפָּח דְּרִבְנָה עֵין
גַּי הַלּוֹקֵם דֵם מְשִׁבֵי כְּשֵׁרִים מִמֶּנָּה אֵם יֵם
רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן בְּטֵל הֵם בְּלֹא שִׁינֵי אֶפְסֵר
קָרִב וְאֶפְסֵלוֹ לִמְ"ד אֵין דִּמְחֵי בְּצַעֲלֵי חִים
בְּחִמֵּר הֵם וְלַעֲשֵׂה מִיָּה אֵין צוֹ דִּמְחֵי דָאן
שֶׁנֶּחֱמֵה דָאן (ק) כָּלֹה מְרֻמָּה שֶׁנֶּחֱמֵה לְמֵאֵל
דְּרִבְנָה עֵין דִּבְכָּמָה דְּבָרִים אִשְׁקוֹר חֲמוֹר

במה וְלֹא נִדְרָהּ. דְּרוּקָה נִתְּלִית אֲזַל אֶס
וְזֹאת יִדֵּק בְּחוֹךְ כְּרֵמוֹ וְאָמַר כִּשְׁאֵנִי עַם
עֲשֵׂה אֶפְלִי וְסוּף מֵאִתִּי מוֹתֵר וְעִמָּה
יִכַּר לֹא עֲשֵׂה יִזְקֵנָה לְרִ"י וְעִמָּה
יִפְסֵהוּ שְׂוִיץ הֶשֶׁךְ עַל עֲטֻרֹתָיו לֹא חֲשִׁיב
שֶׁלֹּא יִהְיֶה כָּל אֶחָד הוֹלֵךְ וּמַעֲמָה טַהֲרֹתָיו
יִהְיֶה לוֹ לְהַחֲמִיד: **א** הַשְׁבָּה יִתֵּר עַל
כֶּסֶף מִנִּי מַמְנִין וְעֲשֵׂה מִנִּי אֲבָרָה וְאָמַר
הַשְׁמַח לְכַעֲבֵתִי יִזְכֹּר לִי הוּא שׂוֹי אֲלֵךְ
יִפְסֵהוּ יִפְסֵהוּ דְרַבִּי יִהְיֶה לְפִי יְרוּשָׁלַּיִם
קִרְיָ עֲשֵׂה מִנִּי שֶׁל אֶבֶר הַכֶּבֶד שְׁמוּאֵל
יִתֵּן לוֹ הַיְיִלָּה דְהִינֵי יִמִּינִי וְלֹא יִתֵּן לוֹ
הַשְׁבָּה עַל וְאֵין נִתָּן לוֹ כִּלְיָ יִמִּינִי
יִהְיֶה לִּי עֵינָה כְּאֵן הַדִּין כְּמוֹ 'כַּעֲבֵת שֶׁלֹּא
נִזְכַּח מִלִּי הַיְיִלָּה דְמִנִּי גִבִּי כֶּעַב כְּעוֹר
גִּבִּי כֶּסֶף כְּעוֹר דְּגִמְרָה אֲפֻשֶׁר וְדֹלֵי שִׂיחָה
יְרוּשָׁלַּיִם מִשְׁמַע כִּפִּי רִ"י שְׁהִי מִשְׁמַע
יִרְ אֲלֵחָן פִּי כַּעֲלָה וְלֹא מִלֵּאֲחִי כְּחוּס:

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה לומר וכו'
אם יש בו מראית דם
קשר:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ח"כ וכו' א.
קצת הוא בספר דרש"א.
על מה הנביאים מומקנים
לכ"מ וז"ל ה' ספר
בדקנן קצתו שנג' אלו
מחזר וא"כ י"ל דכ"ס נ"ק
בדרש"א דמקיים כללם
ה"ר שלוניל וז"ל
דמסקנן גמט י"ל כבוד
לכ"מ תוס' א"ל הקדמו
נ"ק (אבל) כ"ס דנשיאם
שנמשע אף כ"ס וא"כ
כ"ל וז"ל מרדכי
קושי' תוס' ד"ה
דמחזר' כ"ס י"ל דמחזר
דבדכ"מ ד"ל דמקיים
גם כסנא:

—

הגהות הגר"א
 (א) תוס' ד"ה אם כי ע"י
 מיס קרי שנה (יחד על
 הולאה) תל"מ וכן ממקו
 רש"י:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א | רש"י ד"ה הרי זה

קידש וכו' ומאמץ וכו'
 ע"ן רש"י ותוס'
 גמולין דף נט ע"ב ד"ה לא
 גמלא ונשנת דף קמב
 ע"א בתוס' ד"ה שנפלה
 ודוק היטב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones